

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

ינימש

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

ונוגזלים • וזהו והריקותי לכם זרחה ונלסון חרקי חרצי
 שפרס"י ז"ל על עס שהחרצ ונפשט ונן חצרו שנחן צחוכו
 וכסאר ריק וזהו והריקותי שהח לטון הח זשטות ונלצוסיס
 כאמור שהזרחה יחא ונורק וננפשט ונלצוסיס ונוגזלים עד
 צלי די שהח קוד הלנוסיס כמדע ונאמורס ז"ל שדי שאמור
 לעולמו די שהח קוד הלנוסיס צצריחות העולמות וזהו ג"כ
 כאן עד צלי די שלא יחא צצחינת די שהח לנוליס ח"ו רק
 זרחה וספע רב וע"י כאמור ירחו חת די קדושיו כי אין
 ונחקור ליראיו ויל"ד דהוי ליה לנינוור כי אין ונחקור לקדושיו
 כונו שהחיל ירחו חת די קדושיו • אינכס הכוונה כי אין
 ונחקור ליראיו לאותם שיראו די והס הס מקראיס ייראיו
 ונולת ליראיו חוצר על ונלח ירחו ונאמרו חת די ע"ד שיחת
 ח"ח אמור ז"ל ונאן דרחיס רבנן הוי ליה צינן רבנן דווקיר
 רבנן הוי ליה חתנוחח רבנן ודחיל ונרבנן איהו גופיה הוי
 לרצח ונרבנן ואי לאו צר הכי ונשתנועין וייליה כלרצח
 ונרבנן וזהו צנוי שציר דהוי ליה צינן או חתנוחח רבנן
 וכי לפענויס ידונן שאין לו צניס או צנת ונאין לו יחא
 צנוי רבנן או חתנוחח רבנן כנולח דזה יכול להיות חסר
 לפענויס חלל צדדחיל ונרבנן דחיהו גופיה ונשתנועין וייליה
 כרבנן וזה הדבר אשר אינו חסר לעולם וא"ח להיות ונחקר
 צה וז"ח ירחו חת די חת לרצות ח"ח כדדריש ר' עקיבא וזו
 אין ונחקור עכ"ל הקדוש • (ואמור אחד ונאן דהו צטנוחח
 לצו החחיל ללעוק חתה הרב חכי ונחפלל עלך חמיד ונרגלח
 צפי חמיד לונור רצ"ע לא חחקר חת רבי ונעוליס ח"ו וסלח
 אשאר ח"ו יחיס ונונו • וזהו רועי שהח רבי לא חחקר
 לא חתיה חסר ונונו עכ"ל) • והקצ"ה צרוצ חסדיו סונוע
 לחפלחם של לדיקיס גם צה ורלון ייראיו יעשה ונונולח כל
 חקרוחתי ונלנוסיס צשלינוות חאחייתו כאמורס ז"ל ויחא
 יעקב שלם • שלם צגופו וצחורחו וצנונונו והח חאמור
 השלנויס :

חקפח ויחנן צזה ונח שהציו סוף פסוק וחולרותיהס חולח
 ע"כ צסס ר"מ ויילקיס ונפולכח ז"ל חונכס לח נתישב ונ
 שאמור ש"י וצפסוק חונר י"ש ונשועתי ונרצ הלדיק וכי ר'
צבי מענדיל כ"י כי החחל ונדבר ונוה שהסיג צהחח
 עלנול חוה על הרצות ורצות העולמות חונכס חפסוק חח
 דצרי חסי"ח שאמור להחחיל חוהצי וחללו ונלחח זערתי חח
 וחונר צלסון שלילס חוהצי י"ש עכ"ל .

והשתא

דחחח לידן כינוח דבכחן חונרו עחיד חקציס
 להחחיל לכל לדיק ולדיק ש"י עולמות וצווח
 חונרו כל לדיק ולדיק יס לו עולס צפטי עלמו וכי • חונכס
 לדיק נקרח סוונר הצריות והס נבד ש"י עולמות כי קר
 רחונול לללן צנונעריח ש"י חח ודה כנגד ודה ולזה הלדיק
 חוחיס לו סכרו פרי ונעשיו ש"י עולמות דקדושה • והס
 חתיצ זה סונו לעולס וגו' חונרו ז"ל לעלס חתיצ והח חח
 העלמות וע"ד שצירח הרב הלדיק וכי ר' **ברוך** ז"ל קוד
 די ליראיו פ"י שהקצ"ה חח חח קיד חלל ירחו עכ"ל
 והח חאמור מדע צשעריס צעלה ופירסו צזוסיק כל חח
 לפוס ונה דנושער צליציה צשיעירין דיליה וכי ע"ש חח חח
 לדיק יס לו עולס צפטי עלמו צסוד העלמות • וכצוד חלחיס
 חסתר דבר :

שמיני

קרב חל הנוצח וגו' רס"י ז"ל שהיה חסרן צוס חח
 ונשה חסרן חחי לנוח חתה צוס לכך כצווח
 עכ"ל ויל"ד וכי ונה חחנה לו על הצושה וחפ"ל ע"ד שחח
 ונשה וני חכני כי חלך חל פרעה וחפס צנודרינת עכוס חח
 הגדולה צנגדולות חח ונדה עטה צחונח חונכס י"ש לקייח
 צנולות עניה צחונח וצחח"ח ח"ח פ"י וניח חשרי חדס חח
 ירח סוויס ונחך שפל רוח ונחוך עטה וכי ופ"י חונפס
 שלח יחא צו ענוה פקולה רק ירחח סוויס צחונח ונחוך
 ענווק חח ונשה רצוטי חפס צנודה בכל חיוחר חחוח וחח
 לחחוח לזה חסיצ לו חסי"ח חח חח לך חחוח כלוונר זה עלמו
 לך חוח סצחחתי צך יוחר וכל חחחם כי צנודה זו חפלות
 והעד שזהו חחך חח העס ונולריס חעצדון חח חלחיס צה
 חזה חזה דייקח לנוח חרלדון חריס צצנויס חחר חח
 חונד חלחיס לצצחו ח"ח שהיס חסרן צוס רונו לונדת עטה
 לכך ח"ל ונשה חסרן חחי לנוח חתה צוס לכך כצחח כלוונר
 לכך ונפני זה גופח שיש צך ודה זו ונפני זה כצחח חח
 חפן חקצ"ה צזה וצסס הרב וכי ר' **בנימין** ז"ל שונעתי
 ע"ד חפסטר דחנה חתיצ צחחילת חפרסה חח חח
 עגל לחחחח ופירס"י ז"ל לכפר על ונעשה העגל שפעס
 וחלל צלי ישרחל חתיצ סיקח להס עגל לעולה וסעיר עוסי
 לחחחח וחקשו קווחי ז"ל על לקוחח העגל לחחחח צחחח
 חח חין קעיונר נעשה סכיונר עוד חקשו על ונה שפירס"י
 ז"ל לכפר על ונעשה העגל שפעס ונחן חיה חוכח צענול
 חחכפר חלח חעיקר חוכחח חיה ונה סכרחס כצוד די
 חלל

א"י השלנויס טעריקון ש"י עולמויס צחילוף הי צע"ן
 צנוולח חחד ע"ד חונורס ז"ל עחיד חקצ"ה להחחיל
 לכל לדיק ולדיק ש"י עולמות שנחונר להחחיל חוהצי י"ש
 וחולרותיהס חולח ויל"ד כפל חונרו לדיק ולדיק גם לנוח
 הצח חקוף פסוק וחולרותיהס חולח גם לנוח חונר ש"י
 וצפסוק חתיצ י"ש • חונכס כי חית לדיק וחית לדיק • עובד
 ונחחזה • ועובד ונירחח • וחח לחחוב חח"כ ירח ונחחלה
 והס צי ונדריגות ונדריגה חחר ונדריגה סבלתי חפסר לעלוח
 צשניה צלח חרחסונה ולריך חחחם להיות ונפסס ועולה
 ונודריגה לונדריגה • והנה חגס חחין חקצ"ה ונחפח שפר
 כל צריח וניתן סכר גם להעיצד ונירחח עכ"ז לא יסחוח סכרו
 לעובד ונחחזה ולו יחנן ש"י עולמות • חחו עחיד חקצ"ה
 להחחיל לנני שהח צחינת לדיק ולדיק שהיס ונפסס ונודריגה
 לונדריגה והיס קודס לדיק ונירחח וחח"כ צח לונדריגה לדיק
 ונחחזה ש"י עולמות שנחונר להחחיל חוהצי י"ש להעיצד
 ונחחזה • וחולרותיהס חולח חיינו לנני שעובד ונירחח
 חקכר חחי חולר ע"ד ירחח די יחא חולרו גם סכרו לא

חלל

אלה לא נזהה שהקריב עגל עוד יליד השמיני ופניו נזה לקח
 אחריו עגל לחטאת ולישראל עגל לעולה חונם חרד ונחורלח
 בחירך דהכה כחיי צפי תשא ויבן אהרן ונזבח לפניו ופרסיו
 יל אהרן חס הם צומים הנוזח זה ונביא לרוד חס ונביא אבן
 מנלחח ומלחכתו עשייה צבת אחת ונחך שאני צונה אחר
 אלה ונחעלל צוללחתי וצין כך וצין כך ונשה צל עכיל
 הנה רסיו זיל פי צזה על עשיית ונזבח ונודרש ונבאר
 יותר על ונעשה העגל עלמו שכונתו היה לדחותם עד"ו לכן
 הולך שקרה על חציו והיה רולה לחתור חתירה תחת הפלטון
 של חציו כדי להפילו ורחא אחד ונעבדי הולך ונעשה של
 הן והעבד היה אחיב הולך ואמר להבן אל תעריח עלמך
 צוללחכת כזו ואני צעלמי אעשה זאת והתחיל העבד לחתור
 וכוונתו היה רק לדחות את בן הולך ולגלות הדבר וכיון
 שראה הולך ונעשה זה האוהב והבן טוב כוונתו התחיל
 ונכנסו והצטיח לו שיהיה תמיד ונאובלי ש"חן הולך הוא
 ונרעו עד עולם כך וירא אהרן ויצן וכו' וכוונתו היה צאונת
 ככוונת האוהב כדי להפעלל צוללחכת עד שיצוא ונשה
 והצטיח לו הקצ"ה ולרעו צרית כהונת עולם שה"ד וחתה
 הקריב אליך את אהרן אחיך עכ"ל ולפי"ל לא היה לריך
 אהרן להציא חטאת לכפרה רק הריך להציא ופני הקטרוג
 שלא יקטריגו עליו ע"ד אונורו חס רעב שונחך האכילהו
 להם כנולד דנזה שהקריב עגל לחטאת מוכח שלא היה לריך
 לכפרה דאל"כ אין קטיגור נעשה קטיגור אצל הישראל
 צעשו ככוונה אחרת לכן הולכרו צאונת שעיר עזים לחטאת
 ולכפרה ולא עגל כי אין קטיגור נעשה קטיגור וכתיב צב כל
 הדקדוקים בעז"ה וזהו אהרן שהיה אהרן צום וירא ונבשח
 להנזח ופני העגל שפעה חיל ונשה לכך כצרת כלומר
 דרצח ונשום זה עלמו שפעה העגל צעלונך ולא הנחת
 לשום אדם לעסוק צו וכוונתך היה ככוונת האוהב ולכך נולד
 זה גופא כצרת והצטיחך הקצ"ה להיות לך ולרעך צרית
 כהונת עולם עכ"ל :

ויקרא

ונשה אל וישאל ואל אלכפן וכו' ויאמר אליהם
 קרבו שאו את אחיכם וגו' ונשרצ הגאון וכו'
בצדאל כי ונאוקטרהא צפסקתחא חיתח צוללח
 קרבו הוא תרי טעונים לומר לך שאמר להם שני טעונים וכו'
 עכיל יס לפרט דרונו להלכה פסקה שכתב החוקמות
 צפסקים ספ"ז אומר לו ונאי טעונא כי אומר לך תי
 אפורא יתבת כל וזה שיאמר לך צעל הצית עשה ונאי
 טעונא כי יהצו לך כסא קבלת צחד זיונא ונרצין לקטן
 ואין ונרצין לגדול וכו' וכתב החוקמות אונאי דיתב
 אפורא לא שייך אין ונרצין לגדול דדבר גסות ושררה הוא
 וכו' ע"כ (עי ונ"א סינן ק"ע ס"ק יו"ד) ונכח וזה
 דנרצין גסות ושררה ונרצין גס לגדול צפעס ראשונה
 והנה כאן דלוח אוחס ונשה שאו את אחיכם ולא כו"ב צזה
 שום בן ישראל אחר אלא להם כי הם היו החשובים
 צשראל וכבודם של כדו ואציהו צהם יותר ונבחרים והם
 דבר שררה והתפארת לכך הולכרו לקרצ גס לרציו ונשה

שהיה גדול והולך לומר להם שני טעונים עכ"ל . ואלו
 אורחיה כיונא ונשה שאמר עוד הרצ הגאון סכ"ל צאונתו הפעם
 צטפח הקדושה יס טפח לוי כחר יתבי לך וכו' עס עונך ישראל
 קצו"י ונשה וכו' ויש טפח לוי ועונך ישראל וכו' וסניהם
 לרקו דחיתח אין להנוללחכים כח לוי שירה אלא צכנך שלחם
 ולזה טק ככפס לחחד הרי דצכל יוס ונשטת יוני הונעשה יס
 להם כ"ק ויכולין לומר שירה אצל צצבת יוס השציעי אין להם
 כקף וצאונתו יוס אין יכולין לומר שירה אלא עס ישראל
 וצקיעתם וזהו צצבת אונורים עס עונך ישראל שהם
 עפלים לישראל . אצל ר"ח וי"ע שחל צחול ואז יס להם כקף
 ח"נס לריכין להנחין על ישראל ואז אונורים ועונך ישראל
 הם ונחודים לעלום . וצזה וצן ודרש פליחא דחיתח צודי
 הכל יודוך צצבת צרחשית כלומר כי צכל צצבות אין להם
 כקף ואינם יכולים לומר שירה רק צלירוף ישראל ונש"כ
 צצבת צרחשית דהנוללחכים כצראו ציום שני ואז צצבת
 הרשון היה להם כקף גד אחרו יוס והיו אונורים שירה
 ונעלום . וזהו הכל יודוך זה היה צנעקת צרחשית עכ"ל :
 ונה שאמר הרצ הגאון סכ"ל לעיל דחיתח אין להנוללחכים
 כח לומר שירה אלא צכנך שלחם וכו' ע"ז השצתי לוי שזח
 יכולין להעניס צדצרי התוספות (סכהדרין ל"ז ע"ב) צדיה
 ונכק הארץ וכו' **אד"ו** גס וזהו מראה צעליל שא"ח ז"ל
 שונע ופני הגאון סכ"ל ונעס . ע"כ גס וזהו נקח דחיה היה
 לכל הספר שנסקתמוא טונע א"ח ז"ל ונכונה לדיקים ונכונה
 רצבים גלחים ונפיהם ונעס אלא הוא הדבר אשר דברתי
 צפחיתיה עצור שהספר הזה היה ונכח תחת ידי זרים יותר
 ונעשרים שנה וכו') (והשתח דחיתח לידן ונקדושת כחר אל"ג
 פה ונה שונלחתי צלקועים כחצ יד א"ח ז"ל גס דצרי עלמו
 על קדושת כחר ו"ל) כצודו ונלא עולם ונשרתיו שואלים
 זה לזה היה ונקום כצודו וכו' ולכאורה נקום כצודו ונלא
 עולם צצביל זה שואלים זה לזה היה ונקום כצודו חתונתה .
 חונם יליפ עפ"י ונשל לנולך גדול ומרא שהיה נולך על כל
 אונות ולשון ונשקתמוא אין לשער ונרצבות כצודו ונוללח כונה
 חכמים חכמים ונצומים שהיו רולים לראות הנהגת הולך .
 הלכו להיכל הולך וצבואם לשם ראו איך שכל השערים
 כנעלו וכונה שרים גדולים ונכצדים דוכסים ופרחטונים
 עוודים ונצחון ונלפס ונחילים לפחיתת השערים ונחך
 כך ראו איך שצאו כונה עניים וספלים . ועל ידיהם כפתחו
 השערים ונכנסו להיכל הולך התחילו אוחן חכמים תנויים
 ושואלים זה לזה היה כצודו של נולך צזה שעל ידי עניים
 וספלים יפתחו כל השערים והם יכנסו להולך קודם כל
 השרים האלי . והנמשל ונצן כי ישראל הם עניים וספלים
 צין כל אונות ולשון ועל ידיהם כפתחו כל שערי התפלה ולא
 עוד אלא כל הנוללחכים אינם יכולים לומר קדושה לפניהם
 ועצור זה ונשרתיו שואלים זה לזה היה כצודו . ועל זה
 לעונתם ונצחים ואונורים צרוך כצוד ד' וננקומו כלומר
 כצוד ד' הוא וישראל דייקא שהם חללים ונחתה כסא כצודו
 ונללחכים וננקומו והצן :

גם ילפי עפ"י זיה"ק פרשה בלק וז"ל גי' אינן דאיקרי חפלה ונחפלה לנזקה חפלה לדוד חפלה לעני וכי הסוזה וכולם וכי כיון דללי ונסכנא לטחיה פתח כל כו' רקיעין וכי כל חילי שניא שאלין אילין לאילין קצ"ה צנאי אהעסק וכי אונרין אחיד צחיצתא צנאין דיליה וכי עכ"ל וזוהי טיבל לפרש ונשרתיו שאלים זה לזה חיה נוקם כבודו כלומר קצ"ה צנאי אהעסק ואיה חפלה הוא החסובה לפניו וכולם והוא כבודו ועי' ונשיצים ואונרין כבוד ד' וננקומו פי' וישראל והם ונאין דיליה וכי :

אך

חא זה האכלו בכל שרץ העוף וגו' רז"ל אונרו (בכורות ז') תניא ר' יעקב אומר אך חת זה האכלו וגו' זה חתה אוכל וחי חתה אוכל שרץ עוף עונא שרץ עוף עונא צהדיא כתיב אלא שרץ עוף עונא חי חתה אוכל אכל חתה אוכל וזה שרץ עונא ושריץ ואיזה זה דבש דבורים יכול אף דבש הגיזין והלרעין אונרם לא ונה רחיה ורצה חיי דבש דבורים שאין לו סם לוי ונוליא חיי דבש הגיזין והלרעין ט"ס לו סם לוי כנאן אלא הא דתניא דבש הגיזין והלרעין ונח דלא כר' יעקב ע"כ הגמרא פשט הדברים ונחית אך שלא היה לרץ לומר אלא חת זה האכלו והקשה הרב צ"י ז"ל צנאי"ד פ"א ח"ל וקשה לי ונ"ל לר' יעקב לנעט דבש גיזין ולירעין דהא בקרא לא אדכר דבש אלא ודיוקא דאכל חתה אוכל וזה שרץ עונא ושריץ ילפינן ליה וצכלל דרשה זו הוא דבש גיזין ולירעין ונשאר בקושיא ע"ס ונדבריו ז"ל ונשנו דרשו ודיוקא דאכל חתה אוכל הישר לדבש ולולי דנזקפיהא היה כראה לומר כדפרשתי ואולי שקילר צנאין וקושיא הרב כלע"ד עפ"י דרכו להוסיף ולהקשות דאיתא חסם צני ונייה ורצ שטת וני רגלים דחומר ונה וכי עי' צחיצוריו על גפיה ושם הארכתו בפילפול עלום ואין כאן נקומו ושם העונקט כל זה צנאונר הכחוז להיות כל דברי רז"ל רנוזים בקרא כי וני איכא וידי דלא רנוזא באורייתא :

לפסח

אמר הכותב והנעתיק ונחנח צרוז שנים חל פסח צפרשה שניתי אונרתי להדפיס פה דבר יקר ונעניינא דפסח ונה שונלאתי צכ"י ח"א ז"ל וז"ל :

בשם

הרב הלדיק וכי ר' ישראל מריוון כי' אונר על הכחוז ותרצו והגדלו ותצוהו צעדי עדיים שדיים נכוטו ושערך לנח ונח ערום ועריה ונעצור עלך ואראך ונחזקסם צדוניך ואונר לך צדוניך חיי וגו' ודקדק צחלה ונאנר הנשכה צאצות כל שחכמותו ונרובה וננעשיו אין חכמותו ונחקיינות וכי והקטה והלא עיקר כוננה החנא צאנרו אין חכמותו ונחקיינות הוא ונשום שונעשיו ונעשים ונחכמותו לא ונשום שחכמותו ונרובה ונעשיו והחנא החקרן צא להנעשיו צאדס ט"ס לו ונעשים ונעשים

ונחכמותו זה גורם שחכמותו אינו ונחקיינות וא"כ כך היה ליה להחנא לנעיקט ולומר כל שונעשיו ונעשיו ונחכמותו אין חכמותו ונחקיינות ולוה נקט צהנעלה צרישא כל שחכמותו ונרובה הלא הנעלה אינו גורמת לו רק החקרן גורם לו חונס כל דבר צרא הצורא צ"ה כרתק להיות החקרן ונחקיים על ידי הכרתק ע"ד אונרו לשונש שם אוהל צהס והכרתק היא הנכסה שלא ינקו החילוקים ח"ו ונחפסן והנה החכמה הוא החפץ והנעשים הם הכרתק והם הם הכלי הנחזיק להחכמה וכשחכמותו ונרובה כנולא הא ונותר החכמה שוב אין לו כרתק להיות ונחכמה צו ועונתו צגלו ויכלו לאחוז צו החילוקים ח"ו ואינו ונחקיינות על ידי הנוחר אפילו גוף ונקלת החכמה הנוחה ונחכמה צהרתת כיון דבעלה ונקלתו צעל"ז כולו ח"ו ונולא דעיקר החקרן הוא צהאי צצרא ונה שחכמותו ונרובה ואין לו כרתק ונשום זה בעלה כולו לזה נקט החנא החקרן צרישא ואונר כל שחכמותו ונרובה זה גורם שאינו ונחקיים והנה צלאח ישראל ונולרים ונפתח להם שערי אורה צהתגלות חנושים שערי צינה חיה חכמותו ונרובה אכל לא היה להם שום ונעשים עונתם שיהא כרתק וכלי להחזיק להחכמה ואחזו להם הישראל הכך שני ונולת ויילה ודס פסח להיחוס הם הנעשה ונחש כנורובה להיות כרתק וכלי להחזיק החכמה והס"י צח"ו רחוני וחסדיו החס"י להם השכי ונולת אלו כנעשים ונחזים ח"א ותרצו ותגדלו צהיות נפתח להם שערי צינה ותצוהו צעדי עדיים רנוז לחנושים שערי צינה כי עדי לשון עולם ואין עולם אלא עולמו של יוצל שהוא שער החנושים שער צינה : שדיים נכוטו ושערך לנח כי החכמה קס צהו ועונתו כיון : חונס ונח ערום ועריה צלי לצוס והחכמה חו צהתגלות צלי כרתק ונכסה וצרחוני הס"י החחסד עונתם ואונר להם ואראך ונחזקסם צדוניך חרי דנוים דס ויילה ודס פסח ונלו שני ונולת חסובים לפני כנעשים ונחזים שצ"ז יתקיים החכמה ח"א ואונר לך צדוניך חיי להיות החכמה חיי וקיים עכ"ל הקדוש כך שונעתי (ועוד יש לפרש ותצוהו צעדי עדיים ע"ד אונרו צנאו צד' עדי עד שיהא חילוף אלהים צשלשה אוחיות כד"ט גינועריא ע"ד כנעט וכוותס שדיים נכוטו כי שדיים רנוז לחכמה ונה השך הזה כל זנון שחיתוק יונק ונולא עעס כן דצרי החכמה כל זנון שהוגה צהס מוליא צהס עעס ושערך לנח ע"ד שער כי השער הגדול נפתח ונח ערום צחכמה ע"ד ערום ונול וכן צלשון חכמים חיי ערום צירחה חונס ועריה צל לצוס וכי :

תזריע

אשה

כי תזריע וילדה זכר וגו' כתיב וחלל דינה צל חתה אשר ילדה ליעקב חלה הנקיצה ציעקב לומר חשה ונרעה החלס וגו' ונכראחי היה לכחוז וחלל דינה צה יעקב חונס למס נקראח דינה שדנה לכה ד" צעלנוה